

Met bloemen had JUNE REUZENAAR (21) nooit zoveel. Ze volgde een modeopleiding. Totdat ze door een heftig ongeluk thuis kwam te zitten en haar moeder haar vroeg bij te springen in de bloemenstal die haar opa en oma ooit begonnen: 'Dit is wat ik altijd wil blijven doen.'

Tekst Jeannet Hooftman / Fotografie Marijn Bax

'Toen ik in de bloemenstal begon, was ik meteen verkocht'

Gasthoofdredacteur Menno Kroon ontmoette June Reuzenaar (21) en haar moeder Helga Twisk bij Silk-ka en er was meteen een klik tussen hen. Ze trokken de rest van de dag met elkaar op en June vertelde hem hoe ze in de bloemen is gerold en wat dat met haar doet. Toen wij hem vroegen wie volgens hem een aanstormend talent was, moest hij meteen aan haar denken. Dus zoeken we haar op in Krommenie.

Het is maandag en de winkel is dicht. Daarom nodigt June mij uit bij haar thuis. Het mooie huis ligt heel pittoresk en landelijk net buiten het dorp. Ze woont er met haar ouders, broertje en jongere zus. Ze heeft haar moeder gevraagd bij het gesprek te zijn. 'Ik vind het heel spannend,' zegt ze openhartig. Want hoe goed June ook in haar vak is, onzeker is ze ook.

Ze vertelt over haar opa en oma die vroeger twee bloemenwinkels en een bloemenstandplaats hadden, hoe haar moeder met drie opgroeiende kinderen geen tijd had om de winkels over te nemen en alleen met de standplaats verder ging. Zelf had June niet zoveel met bloemen, zegt ze. Of liever gezegd, het kwam niet in haar op om daar wat mee te gaan doen, want ze was helemaal gek van mode. Daarom ging ze een modeopleiding

'Opa wordt 70 en dus zal ik de inkoop binnenkort alleen moeten gaan doen. Hij denkt dat ik het kan'

volgen. Maar toen ze depressief thuis kwam te zitten, opperde haar moeder dat ze wel kon komen helpen in de bloemenstal. Tot haar eigen verbazing was dit een groot succes. 'Toen ik begon, was ik meteen verkocht. Het is een fijne plek om te werken. Er komen veel mensen langs om een praatje te maken. Als ik daar sta, word ik vrolijk. En als je ergens goed in bent, krijg je ook meer zelfvertrouwen.'

Altijd een praatje

'Het zit er gewoon in,' zegt haar moeder. Daarom begon June op haar achttiende alsnog met de bloemenopleiding. Ze is net aan haar laatste jaar begonnen, maar kan niet wachten tot het klaar is. 'Als ik op school zit, is mijn

hoofd bij de winkel. Maar ik weet dat het beter is om de opleiding gewoon af te maken en mijn diploma te halen.'

De bloemenstandplaats is op vrijdag en zaterdag open. Toen bleek dat June er definitief haar vak van wilde maken, besloten moeder en dochter alsnog een winkel te openen. Dat kon in een van de twee panden waar opa vroeger ook al een bloemenwinkel had, in het centrum van Krommenie. De winkel is op 14 december vorig jaar opgegaan. 'Klanten die vroeger bij opa en oma kwamen, komen nu bij mij. Dat is heel leuk.'

June staat op vrijdag en zaterdag in de stal en de andere dagen in de winkel. Juist de afwisseling vindt ze fijn. 'De stal is heel gezellig en gemoedelijk. De winkel is wat serieuzer, maar daar sta ik tussen allemaal mooie vazen en potten te werken. De stal is daarvoor te klein. Daar geniet ik ook van, het is helemaal hoe ik het wil. Ik vind het allebei even geweldig. Ik vind het gewoon heel leuk om te verkopen. Ik maak altijd een praatje met iedereen en neem echt de tijd voor de klanten. Ik denk dat dat mijn kracht is.'

De bloemeninkoop doet June op dinsdag samen met haar opa. Met de vrachtwagen rijden ze dan naar de groothandel in Roelofarendsveen. 'Dat is echt een uitje. We zingen en